

- žavanje, uvećavanje, uvećanje; pridolaženje (rijeke); (di terreno pel ritirarsi delle acque) povećanje, povećavanje, uvećanje; (accessione) prirast, priraštaj; — *della popolazione*, prirast pučanstva.
- accrescitivo**, *ag.* povećajući, uvećavajući, umnožavajući, pojačavajući. || *m.* (gram.) koji umnožava, uvećava, pojačava.
- accudire** (*accudisco*, -*sci*), *v. n.* truditi se, starati se, nastojati, brinuti se oko čega, trsiti se za što. || *v. a.* gajiti, njegovati, gledati (bolesnika).
- accumul-are** (*accumulo*), *v. a.* nagomilati, nagomilavati, nakupiti; natrpati, natrpavati; — *in una petizione più oggetti contenziosi*, spojiti, nakupiti u tužbi više spornih predmeta. || *-arsi*, *v. r.* nakupiti se, nagomilati se, nagomilavati se; umnožiti se, umnožavati se.
- accumulatore**, *m.* (-*trice*, *f.*) akumulator; nagrač.
- accumulazione**, *f.*, **accumulio** (-*ii*) e **accumulo**, *m.* (neol.) gomilanje, nagomilavanje; gomila; hrpa.
- accuratamente**, *av.* marljivo, pomnivo, pomno, brižljivo, pažljivo.
- accuratezza**, *f.* (attenzione) pomnja, briga, brižljivost; (esattezza) točnost; *con* —, točno, marljivo.
- accurato**, *ag.* brižljiv; (attento) pomnjiv; (coscienzioso) savjestan; (diligente) marljiv; (esatto) točan.
- accusa**, *f.* tužba, optužba; (atto di —) optužnica; (denuncia) prijava; (imputazione) okrivna, osvada; — *sussidiaria*, pomoćna, supsidijarna optužba; *elevare l'* —, iznijeti ili podignuti optužbu; *in stato d'* —, pod optužbom; — *falsa*, potvora, objeda; (*com.*) — *di ricevuta*, potvrda primke; — *dei peccati*, ispovijed.
- accusabile**, *ag.* koji se može optužiti, optužljiv; (*leg.*) optužen, okrivljen.
- accusabilità**, *f.* optuživanje, okrivljivanje.
- accusare** (*accuso*), *v. a.* tužiti, optužiti, optuživati; (denunciare) prijaviti, prijavljivati; (*incolpare*) okriviti, okrivljivati; (*in confessione*) ispovjediti, ispovjedati;
- ti*; — *ricevuta*, potvrditi primitak, prijem; — *la contumacia alla controparte*, navijestiti, navješćivati ogluhu protivniku. || *-arsi*, *v. r.* priznati se krivcem; prijaviti se. || *Sinon.*: *tacciare*, *confessare*, *querelare*, *dar colpa*, *far carico*, *rendersi in colpa*, *confessarsi colpevole*.
- accusativo**, *m.* (gram.) tužiteljni, četvrti padež, akuzativ.
- accusato**, *p. p.* optužen. || *m.* optuženik; (*adombrato*) osumnjičenik; (*denunciato*) prijavljenik; (*imputato*) okrivljenik.
- accusatore**, *m.* (-*tora*, -*trice*, *f.*) optužitelj, optužilac; (*denunciante*) prijavitelj, prijavilac; (*potvoro*) tvoritelj; — *privato*, privatni tužitelj, optužilac; — *pubblico*, javni tužitelj, optužilac, državni tužitelj.
- accusatòrio** (-*òri*), *ag.* osvadni, tužbeni.
- acefalia**, *f.* (scient.) bezglavlje.
- acéfalo**, *ag.* (scient.) bez glave, akefal.
- acèrbamente**, *av.* oštro; oporo; ljuto; gorko.
- acerbetto**, *ag.* nakiseo, koji kisi.
- acerbezza**, *f.* oporost, oštrina; tipkoća, reskoća; (*fig.*) oštrina, jačina, ljutost.
- acerbità**, *f.* kiselina; (*fig.*) ogorčenost, ogorčenje, ljutina; srditost; tvrdoća srca.
- acèrbo**, *ag.* nesazrio, nezrio, zelen (*voçe*, *povrçe*); opor, oštar (*ukor*, *odgovor*): rezak, trpak, oporan (*ukus*); — *viso*, strogo, grubo, odvratno lice; *scolaro* —, dak koji ne napreduje, koji je zadnji; è *acerba!*, nevjerojatno je!; (*fig.*) oštar, ljut, srdit; (*di età*) mladan, mladahan. || *Sinon.*: *austèro*, *ácido*, *agro*, *aspro*, *forte*, *acro*, *brusco*, *asprino*, *asprigno*; *amaro*, *crudele*.
- acereta**, *f.* o **acerato**, *m.* klenik.
- ácero**, *m.* (bot.) klen, maklen; *legno d'* —, klenovina; — *tatarico*, žest, žestila.
- acèrra**, *f.* (archeol.) kadionica, posuda za mirise.
- acèrrimo**, *ag.* (superl. *d'* *acèrbo*); *suo nemico* —, njegov najljući, smrtni neprijatelj.
- acèrvo**, *m.* (arc.) gomila, hrpa.